

Berøring med blikket

For kunstkjennerne innebærer begrepet *blandingsteknikk* eller "mixed media" innen visuell kunst, en kombinasjon av forskjellige materialer og teknikker, så som bruk av olje og akryl, i tillegg til forskjellige elementer som egentlig ikke tilhører billedkunsten. Med utgangspunkt i eksisterende materialer som for eksempel papirbiter og tøyestykker er hensikten å gi bildene forskjellige teksturer og nyanser, betydninger og dimensjoner som går langt utover spillet av farger.

Den kubanske maleren og skulptøren Ramón Haití uttrykker disse kombinasjonene på forskjellige måter. Hans *blandingsteknikker* baserer seg på forskjellige hjelpemidler. Bruken av spatel som det grunnleggende verktøy kjennetegner og identifiserer Ramón Haití. Som han selv sier, søker han "en annerledes, mindre vanlig uttrykksform". Anvendelsen av spatel minner om impresjonistiske verk på grunn av teksturen, formen av streker og linjer, og på grunn av måten fargene framstår. Et annet karakteristisk trekk eller kjennetegn er behandlingen av lyset. Som en tropenes sønn og beundrer av Van Gogh og Gustav Klimt, lar Ramón Haití lyset flomme i strie strømmer over lerretet, på samme måte som det som skjer i Havannas gater. Men han demper og temmer lyset med hatter og tøyestykker, med materialer som skaper nye former av lys.

Ramón Haití har blitt og er påvirket av mange andre kunstnere. I tillegg til innflytelsen fra Pablo Picassos djevelske geni er det flere kubanske kunstnere som har inspirert Ramón Haití, noe han er seg bevisst og erkjenner. Vi kan gjenkjenne atmosfæren fra Wifredo Lams bilder, hvor linjenes og strekenes enorme kraft og mystikken i de kubanske forfedrenes språk, er en stor inspirasjonskilde for Ramón Haití. Over lerretene hans feier syklonene til en Carlos Enríquez, de gjennomslående fargenes mester, og vi gjenkjenner den voldsomme kraften i det direkte språket til Antonia Eiriz, som også anvendte diverse gjenstander og montasjer i sine verk. Og sist, men ikke minst, finner vi hos Ramón Haití arven fra faren, skulptøren og maleren Ramón Haití Eduardo: det voluminøse, den tredimensjonale komposisjonen og rytmen.

Disse påvirkningene framstår ikke som enkle imitasjoner i bildene til Ramón Haití, for han har søkt og funnet sin egen stil. Som enhver kunstner har han drukket av kildene til de store, men alt er inkorporert i hans eget språk og spesielle budskap for å formidle egne idéer og begreper. Noen av de gjennomgående temaene er mennesket og dets røtter, mellommenneskelige relasjoner, det mystiske og fascinerende kvinnelige univers og kjærligheten.

I verkene til Ramón Haití stilles tilskueren ansikt til ansikt med livets komplekse labyrint, som kunstneren ønsker å oppdage og forenkle, i et forsøk på å presse essensen av det innerste indre. På denne måten forærer kunstneren, i hvert enkelt av sine verk, et bilde som oversvømmes av lys og farger, som tilskueren kan øse av, - et lerret liksom en hud, som berøres visuelt med øynene, **en berøring med blikket**.